

Bestuursvoorzitter Peter Kooij heeft vertrouwen in de toekomst

“Wij hebben de vergaande samenwerking met het fonds geïnitieerd. En die ene sterke organisatie die opkomt voor mensen met reuma, gaat er nu komen.” Hij is tevreden over het eindresultaat. “Maar de weg daar naartoe, was een moeizame”, zegt Peter Kooij.

“Het is vreemd te beseffen dat de deuren straks worden gesloten”, zegt Peter Kooij, voorzitter van de Reumapatiëntenbond. “Maar toch, het gaat om de mensen met reuma en de leden van de lokale verenigingen die door de toekomstige organisatie uitstekend zullen worden bediend. Daar vertrouw ik op.”

Hoe het begon

In 2008 werd Kooij gebeld of hij interesse had in een bestuursfunctie bij de Reumapatiëntenbond. “Het idee sprak me direct aan. Na een goed gesprek met Ment Gillissen, de toenmalige directeur van de bond, en Jopie Verhoeven, mijn voorganger, zag ik een enorme uitdaging. De financiële huishouding was niet op orde, de verstandhouding met het Reumafonds was niet goed, de lobbytrajecten konden verbeterd worden. Ook konden we niet altijd goed duidelijk maken wat onze meerwaarde was. Sommige mensen zouden misschien direct hun handen ervan aftrekken, maar bij mij begint het dan juist te jeuken. Dat maakt me enthousiast. Ik wil het gevoel hebben dat ik toegevoegde waarde heb voor een bedrijf of een organisatie.”

Hij wilde een aantal zaken aanpakken. “Ten eerste moesten we meer een zelfstandige positie innemen en er meer voor de lokale verenigingen zijn. Ten tweede vond ik die enorme afhankelijkheid van het Reumafonds niet goed. Tachtig procent van de geldstromen kwam daar vandaan. En ten derde zag ik dat het Reumafonds direct ging communiceren met de bij ons aangesloten verenigingen. Het fonds ging ook de

subsidie rechtstreeks aan hen verstrekken, dus buiten ons om. Ik had het gevoel dat we door het Reumafonds werden uitgerookt. Hoewel ik mezelf niets verwijt, denk ik wel eens dat we eerder hadden moeten zeggen: tot hier en niet verder. Terugkijkend, kun je zeggen dat dat niet goed gegaan is.”

In de afgelopen jaren is door de Reumapatiëntenbond veel bereikt, denk daarbij aan het project Chronisch Ziek & Werk, Onderzoekspartners, Reuma Uitgedaagd en de nieuwe opzet daarvan voor jongeren, Patient Partners en de Reumamonitor. “Uitstekende resultaten, door onze organisatie succesvol ontwikkeld voor mensen met reuma in heel Nederland.”

ReumaNederland

Het idee van één organisatie – ReumaNederland – speelt al twintig jaar. “Daar wilde ik nu een beslissende rol in spelen. Een sterke organisatie die de belangen behartigt van de patiënten en tegelijk het voortouw neemt in onderzoek naar reuma. Ik heb gericht het contact gezocht met het Reumafonds om samen te gaan.”

Een echte fusie bleek niet haalbaar. “Ik ben teleurgesteld dat dat niet gelukt is. Maar”, voegt hij er direct aan toe, “dit is echt het beste alternatief. We hadden de keuze tussen zeer sterk reorganiseren, waarbij het fonds ook meer en meer activiteiten van ons zou overnemen of dit initiatief: Reumafonds ‘nieuwe stijl’. De levensvatbaarheid op lange termijn van de Reumapatiëntenbond was daarbij niet groot.

De subsidiestromen veranderden snel en hebben we te maken met een dalend ledenbestand. Maar ook de bezuinigingen in de zorg hakten erin. Daarom was het van belang om tot een nieuwe organisatie te komen. Dat zagen we snel in.”

Voor de medewerkers in Amersfoort is het zuur, beseft Peter Kooij. “Het is een hechte club mensen met hart voor de zaak. Veel medewerkers werkten al vele jaren voor de patiëntenbond. We hebben als bestuur echter een goede afvloeiingsregeling getroffen. Dat is zeker verdiend. Een aantal mensen zal hopelijk overgaan naar het Reumafonds ‘nieuwe stijl’. Ik neem aan dat het Reumafonds hun een goede kans biedt.”

Het Reumafonds is nu aan zet. “Het fonds moet nu afspraken en verwachtingen die het heeft gewekt nakomen en de organisatie uitbreiden en professionaliseren. Denk daarbij aan collectieve belangenbehartiging, patiëntenvoorlichting, een steunpunt voor patiëntenorganisaties en financiering van patiëntenactiviteiten. In de raad van toezicht komt een lid met affiniteit voor patiënten. Er komen advies- en patiëntenpanels en er wordt een volwaardige afdeling Patiëntenbelangen opgericht. Kortom, er ligt een zware verantwoordelijkheid bij het Reumafonds ten aanzien van alle reumapatiënten in Nederland en natuurlijk ook naar alle verenigingen.”

Wat nu?

Vanaf 12 mei is er een zogenaamde ‘vereffenaar’ aangesteld door de ledenraad om de Reumapatiëntenbond organisatorisch af te bouwen. Dat betekent dat diegene zich over de verplichtingen en de lopende contracten buigt en deze netjes en zorgvuldig beëindigt of overdraagt.

Met plezier kijkt Kooij terug naar de samenwerking met het huidige bestuur en de medewerkers op kantoor. “Samen hebben we stappen vooruit gezet.” Ook de

Algemene Vergadering en Ledenraad is hij veel dank verschuldigd. “Unaniem stemmen voor opheffing van je eigen organisatie is nogal wat. We stapten over onze schaduw heen. Dat verdient respect. Ik ben er trots op dat, ondanks de grote turbulentie, er rust in de tent was. De besluiten zijn in goed overleg genomen. Wij hebben de vergaande samenwerking met het fonds geïnitieerd. En die gaat er nu komen. Dus wat dat betreft, heb ik een goed gevoel.”

